

MODUM

menighetsblad

NR. 9 JULEN 1983

Konfirmanjubileum på Snarum

Modum prestegjeld

Sogneprest Tord I. Aarskog.
Heggen prestegård.
3370 Vikesund. Tlf. 78 70 17
Kontortid tirs. 10–12.
fredag 10–12 og 18–19
(Heggen sogn)

Residerende kapellan Jon Mamen
Doktorveien, 3340 Åmot,
Tlf. 78 46 93
Kontor: Åmot Hospits.
Tlf. 78 46 93
Kontortid tirsd. og fred. 9–11.
torsd. 18–19 (Nykirke sogn
og Vestre Spone)

Kallskapellan Olav Jakob Tveit
3387 Snarum, Tlf. 78 26 06
Kontortid fred. 17–18,30
(Snarum sogn)

Kateket Berit Fossdal
Vikersund tlf. 78 75 55
Organist Aage Norman Eilertsen
3340 Åmot. Tlf. 78 46 78
Organist Anne Hæhre
Vikersund Tlf. 78 71 33
Kirketjener Svein Prestegården
Vikersund Tlf. 78 70 58
Kirketjener Sverre Hunstadbråten
Ørum, 3340 Åmot, Tlf. 78 40 61
Kirkeverge Ovid Kvisterøy.
Kontor: Rådhuset.
3370 Vikersund, Tlf. 78 79 00

Heggen menighetsråd
formann: Karstein Aunevik.
3370 Vikersund. Tlf. 78 81 26

Nykirke menighetsråd
formann: Sverre Hunstadbråten.
3340 Åmot Tlf. 78 40 61

Snarum menighetsråd
formann: Thor Gudbrandsen.
3388 Sysle Tlf. 78 71 36

MODUM MENIGHETSBLAD
kommer ut i begynnelsen av hver
måned untatt juli og januar.
Stoff til bladet må leveres
redaksjonen innen den 18.
månedens før.

Redaktør: Olav Jakob Tveit
Redaksjonskomite:
Arne Eggen, 3370 Vikersund
og Solveig Nordset, 3340 Åmot
Bladet trykkes i
Caspersens Trykkeri AS

Flesteparten av de som ble konfirmert i Snarum kirke i 1933 hadde funnet veien til kirken 13. nov. Mange hadde kommet langvegsfra.

Presten som konfirmerte dem, Eigil Lehmann kom også i år. På bildet ser vi i l rekke fra venstre John Lund, Karen Storhaug, Per Skjelbred, Else Larsen, Bolette Thorsby, Ruth Myhre.

Mitre rekke: Ingeborg Zarbell Engh. Anna Karlsen, Jørand Pettersson, Klara Lilleby, Magnhild Antonsen, Ågot Bråten.

Bakre rekke. Egil Lehmann, Reidar Sand, Else Jelstad, Ella Dahlen, Sverre Svensen, Trygve Johannessen.

Takk!

Må få uttrykke min takknemlighet for den fine festdagen vi som 50 års konfirmanter fikk være med på søndag 13 november. Gudstjensten i Snarum vakre kirke var en rik og høytidelig opplevelse, med vakker korsang, tale av pastor Tveit, hvor han på en fin måte fikk dagens tekst og minnet om Luther flettet sammen. Og en stor glede var det at vår kjære prest, pa-

Forsiden:

*På vei hjem fra skogen med
juletrær.
Snarum kirke i bakgrunnen.*

stor Lehmann var tilstede . Han holdt en kort, men varm og gripende tale som vil bli husket. Etter gudstjenesten var vi samlet på Tyrifjord hotel til lunsj, et nydelig sted som vi gjerne vender tilbake til. Her blei samværet avsluttet med lysbilder som pastor Tveit var mester for, festlig båtturn langs Snarumselven. Aldri har jeg visst at Snarumselven og omgivelsene var så vakre og hadde så mye å by på.

En varm og hjertelig takk til hver enkelt som har gjort sitt til at det ble en uforglemmelig festdag!

*Hilsen Ingeborg Elise
Zarbell-Engh*

Dette var spørsmålet "Menighetsbladets" medarbeider forleden dag stilte fem tilfeldig forbipasserende i Vikersungaten.

Hva ved julefeiringen vil du i år legge mest vekt på?

Solveig Hellum, Vikersund:
Julens egentlige budskap er det jeg legger aller mest vekt på ved julefeiringen. Prøver også, så godt som det er mulig, å formidle dette til de yngste i familien slik at også disse har et grunnlag å stå på når de en gang blir voksne og skal feire jul.

Alfild Lindheim, Geithus:
Selv om jeg ikke akkurat er så veldig religiøs av meg, vil årets julehelg allikevel bli ettertankens tid. Frotsing er jeg sterkt i mot, så jeg vil i år legge stor vekt på enkelthet både når det gjelder presangene og maten.

Tor Tangen, Vikersund:
Å få noen dager fri blir for meg det viktigste ved julen. Men i og med at jeg har barn, vil jeg selvfølgelig også legge en viss vekt på den egentlige grunnen til at vi feirer jul.

Jan Nesttun, Vikersund:
I år, som tidligere år, vil vi holde oss til den "tradisjonelle løypa" med tur til kirken på julaften og deretter pinnekjøtt og annen god mat. For meg personlig er det viktigste ved julen å få noen dager til å slappe riktig godt av.

Gro Grimnes, Snarum:
Det kristne budskapet, familien som samles samt å gjøre det så hyggelig som over hode for barna, er for meg det viktigste ved julen. Legger hvert år stor vekt på å få fortalt de minste hva julen egentlig er for noe.

Ny kateket

6 søkere hadde søkt katekestillingen i Modum. Her var mange godt kvalifiserte søkere.

Menighetsrådet innstilte likevel som nr. 1. Arild Løvik. Han har vært kateket i Lenvik menighet i Troms i 5 år. Han er 30 år og har familie. Han har nå permisjon for å virke som kateket på Svalbard. Han kan derfor ikke begynne i Modum før etter sommeren.

Som vikar frem til sommeren har vi fått en av de andre søkerne, Berit Fossdal fra Moss. Hun er 26 år og lærer.

Samtidig må vi få takke Edith Christiansen fordi hun har vært så snill å vikariere i høst. Hun har vært en meget dyktig kateket, som det har vært en stor glede å samarbeide med.

Hva er vakrest i kirken din?

Vi drister oss til et lite intervju "På Tråden" rundt i Modum, og stopper først i *Snarum med spørsmålet vårt*:

"Det Vakreste I Kirken Din — hva er det?"

1. Gerd Marit og Ola Ingvaldstad svarer:

"Ja, det synes vi er altertavlen med Eilif Petersen's "K Kristus i Getsemane", — særlig nå etter restaureringen. Altertavlen er blitt praktfull! Ja, vi synes at hele kirken vår er veldig pen, — så patriotiske er vi."

2. Vi hører deretter svaret fra Aud Lise Ellefsrud:

"Ja, det må nå være den nydelige altertavla, så nyoppusset og fin som den er nå. Det er store forandring — og ordentlig vakker er den. Ja, jeg synes nå i det hele tatt at Snarum har den fineste kirken i hele Modum

3. Den tredje vi stiller spørsmålet til er Anni Wierli Larsen, i Heggen sokn:

"Det vakreste i Heggen kirke? — ja, hele kirken er jo et klenodium. Men inne i kirken synes jeg spesielt at glassarbeidet der er helt fantastisk. Når jeg har gjester — jeg er jo selv fra Oslo — så tar jeg dem med til kirken — både forat de skal se den inni, og så den vakre beliggenheten, da! Det er jo et syn! Og så må jeg vise dem gravplassene — hvor velstelte og fine de er. Det er i seg selv et tegn på høy kultur at et folk holder kirkegården i hevd — og ærer avdøde på den måten."

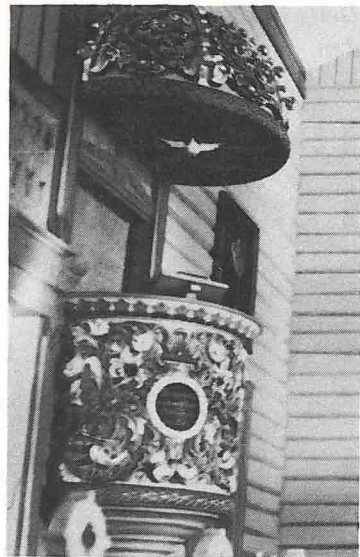
4. Den neste vi "ringer" inn er Erling Engmark:

"Sa du "vakreste"? — ja, det kommer jo alt an på hva du EGENTLIG MENER OG TENKER PÅ DA: Tenker du på "KIRKEBYGGET", — eller det som foregår innenfor kirkens murer? Jeg velger det siste og svarer:

"Det vakreste for meg er å komme til en fullsatt kirke med en forsamling i klangfull salmesang!"

5. Vi er enda ikke ferdig, og stopper i Nykirke sokn, hos sigdalspatrioten — Astrid Bye:

"Nei du, — det kom så brått på meg dette — det "VAKRESTE", sa du? Da

må jeg vel nesten si: "Det er himmelhevlvingen over prekestolen, det — for den er det en sigdøl som har laget — treskjærer Håkon Reistad. Men når jeg tenker meg om, så må jeg si: Altertavla da," —

6. Vårt siste intervju — objekt er: Sverre Bache, på Åmot —

"Ja, det kan jeg svare deg med en gang på direkten det: Det er altertavlen og prekestolen, "Vi ymter innpå til ettertanke om hva så kirken står for, og da kommer det: Det er Korsets evangelium, — det glade budskap!" —

Kirkekunst og evangelium har det samme mål: Å lede menneskene til Gud. Biskop Alex Johnson har sagt det slik: Det vakreste av alt det vakre i kirken er mennesken! De fullsatte benkeradene er det vakreste syn. Kanskje vi kan være med å gjøre vår kirke vakrere hvis "vår plass" blir brukt?

Julehilsen fra sogneprest Aarskog.

Jeg vil sende dere alle en julehilsen, om det så må skje her fra sykesengen på Rikshospitalet. Dette har vært en tung tid for meg og min familie. Og jeg må takke for all forbønn og omtanke i denne så vanskelige tiden. Det er godt å vite at menighetene i Modum husker på oss og ber for oss.

Mine tanker har så ofte i den siste tiden gått til den kjente julesalmen:

*Mitt hjerte alltid vanker
I Jesu føderom,
Der samles mine tanker
Som i sin hovedsum.*

*Der er min lengsel hjemme,
Der har min tro sin skatt,
Jeg kan dig aldri glemme,
Velsignet julenatt*

Så ønsker vi dere alle i Modum, både kjente og ukjente, en velsignet julehøytid med håp om at vi snart må få stå sammen med dere igjen.

Venlig hilsen

*Tord og Margrethe
Aarskog.*

Sogneprest Aarskog ble innlagt på Rikshospitalet 23. september, da det ble oppdaget at han hadde leukemi. Dette er som vi vet meget alvorlig sykdom. Men i løpet av de siste to til tre årene har det skjedd store fremskritt i behandlingen av leukemi. Men behandlingen er veldig hard og smertefull, og det har gått opp og ned med sogneprestens tilstand. Vi håper og ber om at han må overvinne sykdommen, og sender hele familien våre varmeste tanker. Margrethe Aarskog har vært i Oslo hele denne tiden ved sin manns sykeseng.

Åmot kapell

Med Åmot kapell skjer det saker og ting. Alle som har vært innom i høst, har sett de nye stolene med fint, rødt stofftrekk. Det er noe annet enn klappstolene. Nye gardiner har kapellet fått også. Til lillesalen har det blitt kjøpt inn bord og stoler til bruk for barnearbeid, konfirmantundervisning og klubb. Det er filmlerreter i begge salene.

Inngangspartiet er reparert og kapellet har fått nye vindskier og takrenner. Det er

malt terdig utvendig og i kjelleren. Den elektriske oppvarmingen er reparert og forbedret. Kapellet har nå et styre valgt av og blandt de faste brukerne. Styret lagde til kapellfest 20 november og la der fram regnskap og tanker for framtidig utnyttelse av kapellet. Tanken om nytt kapellbygg er nå skjøvet langt inn i framtida. Styret vil legge fram planer på en ny kapellfest til våren. På høstens fest ble det gitt kr. 2220, — til driften.

Juletefester

Drolsum

Søndagsskolejuletefesten på Drolsum blir 3. dag jul kl. 16.

Lilli Spæren deltar. Drolsum musikkorps spiller til sange. Damene tar med seg mat.

Alle hjertelig velkommen

Snarum.

Bondekvindelaget steller i stand god gammeldags juletefest på ungdomslokalet torsdag 29. januar kl. 19. Gang rundt juletreet. Bevertning. Tveit holder andakt og viser en ny serie av Snarumselva, "Elva i våre hjerter."

Geithus

Gospelen og søndagsskolen holder juletefest fredag 13. januar kl. 17 på Vaaraaen

Åmot

Det blir juletefest på Åmot kapell for alle barnegrupper i menigheten 3. juledag. Festen begynner kl. 16.

Enger kvinneforening har sin tradisjonelle juletefest 13. januar kl. 18 på Åmot kapell. Misjonær Anne Helene Westborg taler. Både menn og kvinner er nå hjertelig velkommen.

Det blir også mange andre juletefester. Se dagspressens annonser.

Carola er frimodig

Tre dager i uka går Carola på bibelskole for å studere Bibelen.

Det skal bli fint å få mere kunnskap i Guds ord. Jeg kjenner jeg behøver mere kraft.

— *Hvor viktig er denne kraften?*

— Den er veldig viktig. Den er det viktigste av alt!

Jeg opplevde det så klart at jeg skulle gå på bibelskole. Vi skal ikke skamme oss for at vi er kristne, men vi skal glede oss i Herren, sier hun og ler.

— *Du synger et gospelpotpuri under konserten, med blant annet sangen "Oh happy day". Når opplevde du den glade dagen?*

— Det var i Transtand. Jeg var 13 år, og jeg var sammen med en del ungdommer fra studentforeningen Credo. Jeg har alltid trodd at det fantes en Gud, men under den leiruka forsto jeg hva Jesus hadde gjort for meg. Vi leste i Bibelen og gikk på ski. På slutten av uka hadde vi nadverdsgudstjeneste i kirken. Jeg ville ta i mot Jesus i mitt hjerte da, forteller Carola Hægkvist.

Jeg satt lengst fremme i kirken. Da jeg hadde bedt Jesus om å få ta i mot Ham, kjente jeg en enorm glede strømme gjennom hele kroppen. "Reis deg opp og fortell om din glede", var det en stemme som sa i mitt indre. Jeg kjente som om det var en varme som kom inn i hjertet mitt og smeltet bort alt. Jeg kunne ikke sitte stille, men jeg var

tvunget til å gå frem å fortelle om det som hadde skjedd. Da jeg åpnet munnen, strømmet ordene ut av meg, jeg fikk ordene gratis. Og jeg takket alle mine venner, og særlig Jesus for hva han hadde gjort for meg.

Nå har jeg Bibelen med meg, enten jeg reiser rundt i Sverige eller andre steder i verden.

— *Hva tror du din bekjennelse betyr for andre mennesker?*

— Jeg tror det har betydning. Det merker jeg på brevene jeg får. (Hun får 600 hver dag). Jeg fikk et brev like etter Melodi Grand Prix, der noen skrev og takket meg, men fremfor alt Herren. Det var barn som hadde blitt mobbet i skolen på grunn av sin tro, men nå fikk de nytt mot til å gå på skolen når de hørte at jeg også var en kristen.

Hvordan fungerer andaktslivet ditt under turneen?

— Det kan i blandt være vanskelig å konsentrere seg. Men på slutten hadde jeg med meg min venninne Tove, fra Filadelfiamenigheten i Stockholm, og vi leste i Bibelen og ba sammen.

Jeg er glad for at det er mange mennesker som ber for meg, både i min egen menighet og andre. Jeg behøver mye kraft ettersom jeg er så ung og alt er nytt for meg innen showbransjen. Stemningen under turneen har vært veldig bra, syns Carola. Fler av musikerne er troende.

Carola er klar over at visse sanger har tvetydige tekster på hennes LP-plate.

Noen av sangene fikk jeg tekstslappen på samme dag som vi skulle spille inn platen. Jeg rakk ikke å forandre det som jeg syntes var feil, men på neste plate skal jeg være med å bestemme mere.

Til tross for ung alder, er Carola bevisst om hva hennes tro betyr. Det handler om noe mer enn å "bare" bli kristen.

Min personlige tro innebærer at jeg har oppdaget og funnet meg selv i Jesus og forstått hva han har gjort for meg.

Dagens samfunn er veldig hardt, og det finnes mye materialisme. Men tenk om alle våget å gi hverandre litt mer ømhet og omsorg, og våget å tro på seg selv, gjennom Jesus Kristus. Da ville det bli et bedre samfunn å leve i, sier Carola, og forsetter: Bibelen er som vann og mat for meg, ellers tørster og sulter jeg.

Disse intervjuklipp med Carola har vi tatt fra svenske Dagen og Svenska Journalen. Det må være nesten umenneskelig vanskelig å være så i pressens søkelys som Carola. I den senere tid har hun også fått mange angrep fordi hun så frimodig bekjenner sin tro.

Fred på jorden

Den første jul ble intonert til toner fra englemunn med ord om "fred på jorden". De fleste senere års juledager har sett og hørt krigens redsler. Ofte verst i den såkalte kristne del av verden. Englesang over Betlehem synes enklere enn fredsforhandlinger i dagens Jerusalem og Beirut. Vår egen tids atomdebatt lyder mer langvarig og sterk enn kirkeklokkers kallen til julebudskap og høytid.

Er ikke da budskapet avlegs?

Før en trekker denne tilsynelatende enkle konklusjon, skal en iallfall ha overveidd to ting:

Beskyld ikke Kristus og

Som andre "kjendiser" må hun også finne seg i at oppspinn og rykter blir spredd om hennes privatliv. La oss be om at hun må bli bevart i det nære samfunn med Jesus som hun her vitner om, og stå imot det enorme press som legges på henne fra ulike hold.

budskapet for de feil vi kristne og kirken må bære. Vi forsto ofte bare stykkevis. Mye av det vi forstod rett, klarte vi ikke å gjennomføre. Og i de fleste tilfeller var det slik at når vi trådte fram på kristendommens vegne, så trådte vi ikke nok tilbake for Fredsfyrsten fra himlen. Synd og egoisme var så sterk at vi ikke engang fikk holdt vår sti ren for å nytte kristendom til egen eller egen gruppes fordel.

Og så: "Fred mellom folkene" —! Hvorfor håne Frelseren og hans budskap, når vi ikke selv vågde å slippe Ham løs på oss? Kristent er Norge, sies det, men når ble vi egentlig det, i den forstand at vi var villige til å slippe Kristus og hans ubegrensede godhet til? Ja, hvor er Han å finne endog i vår julestas og glitter ved Hans fødsels minnedag? Når vi har vanskelig for å finne virkningen av Hans komme i våre medmenneskelige relasjoner, er ikke sannheten da den at vi selv har valgt "mørket framfor lyset"?

"Fred på jorden!" — forutsetter fred i menneskers sinn. Men da må vi ikke leve i krig og opprør mot vår Skaper og vår skapelsesmessige bestemmelse. Først må der et fredskapende arbeide til for at vi skal komme i rett forhold til vår Gud og dermed til våre gitte forutsetninger.

Det er dette fredsstiftende arbeide englene synger over Jesu fødsel. Han er den Fredsfyrste som stifter fred mellom slekten og dens Gud. Derfor lyder fortsettelsen på sangen: "i mennesker Guds velbehag". Jesus kom til jord for å ordne med Guds velbehag og gunst over oss mennesker.

Her er forutsetningene gitt for fred også mellom mennesker, fred på jorden. Men så lenge vi forneker vår egoisme og ondskap, så vi ikke synes vi trenger noen frelse overfor Gud, vil den samme fornektelsen true vår neste med ufred.

Vissheten om å eie fred med Gud i god samvittighet vil også kunne skape den vidunderlige følelse med Guds fred i hjertene.

Kanskje skulle vi alle nytte julen til å gå i oss selv og spørre: Hvorfor slipper vi ikke Jesus Kristus løs på oss, den enkelte og som folk?

Det kan bli veien, til virkelig fred: i sinnet, i hjemmene, i naboskap og på verdensplan!

*Fred over jorden,
menneske, fryd deg!*

Oss er en evig Frelser født!

Håkon E. Andersen

Minner fra min barndoms jul

Når jeg tenker tilbake omlag 70 år, er det mye jeg kan minnes fra tiden før jul og selve julen. Forberedelsene før jul var nok mer strevsomme enn idag. Allerede tidlig på høsten kom skredderen til gårds. Han fikk plass i kammeret med symaskin og annet utstyr. Far og hver av oss gutter, skulle ha nye bukser og jakker som ble hengt bort på stabbursloftet. Til mor og jentene hadde allerede sydamma laget kjoler som også ble hengt bort.

Per skomaker hadde plass med alt sitt utstyr i bryggerhuskammeret. Alle heime skulle ha nye sko til jul. De skulle ikke brukes før julaften. Først i desember kom Anton og Hans med slakteutstyr. Da var det Dagros, grisene og noen sauer som måtte late livet for å gi mat både til jul og hele vinteren og sommeren. Det falt nok mange tårer da Dagros ble leid ut av fjøset og ført til slakteplassen. Nå ble det travelt for alle i huset. Slaktet skulle lages til pølser, kjøttkaker, lungemos, og noe saltes og legges i saltholken. Når slaktestria var over, sto kakebakst for tur. De vanlige kakeslag var: smultring, snipp, fattimann og ikke å glemme lefsekling. Julekake og hvetekake hørte også med. Brød ble stekt i den store bakerovnen som ga plass til 15–20 brød. Etterat slaktinga og baksten var gjort unna, ble det klesvask og husvask, for alt skulle være

rent og pent til jul. Endelig nærmet julen seg. Lillejulaften måtte vi småguttene bære inn juleveden som ble lødd opp i vedkassen til helt oppunder taket.

Julaften morgen fikk jeg være med far for å sette opp fuglenek, og i fjøs og stall skulle det også være en godbit til alle dyra. Juletreet kom på plass i stua. Det var mor og de største jentene, som fikk være med å pynte det. Snart var det tid for bading. I bryggerhuset sto den store trebalja, og i tur og orden fikk hver enkelt "lauge" seg. Etterpå fikk vi kle oss i alt det nye som ble hentet fra stabbursloftet.

Så kom det store øyeblikket, døra til stua ble lukket opp, og der sto juletreet, som rakk helt til taket, pyntet med levende lys, glitter og stas.

Alle slo vi ring rundt juletreet og sang de kjente julesangene. I en pause leste mor juleevangeliet. Så ble jule-

bordet dekket, og rettene var som vanlig julaften: ribbe, julepølse, medisterkake og surkål, og til dessert riskrem. Etter måltidet samlet vi oss i stua, og vi fikk hvert vårt appelsin. Det var foresten bare til jul vi fikk appelsiner. Julegaver var det ikke mange av. Av far fikk vi barna en femkrone. Ellers var de nye klær og sko vi hadde fått, julegaver mer enn nok. Igjen ble det gang rundt juletreet, og siden måtte vi se gjennom alle julekortene med julehilsen fra fjern og nær. Til slutt fikk de voksne kaffe og kaker mens vi barna fikk melk og kaker. Julekvelden var over, vi takket for kvelden og ønsket god natt og gikk til sengs.

Juledags morgen var alle tidlig oppe. Først en deilig frokost med hvetekake, lefsekling med rakfisk og flere slag godt pålegg. Etter frokosten gjorde mor og far seg ferdig til kirketur. Jeg fikk også være med. Blakka fikk

På 1. juledag drog de til kirken.

Formannen i Modum skolestyre. Rolf Torgersen fikk spørsmålene: Hvilke gleder og skuffelser gav 1983? Hvilke håp og forventninger kommunalt og globalt, har du til 1984?

Vi er inne i adventstiden, til bakeblikkets og fremtidsvisjonens tid. Hva bragte 1983? Hva vil 1984 bringe?

Det var vanskelig å finne nevneverdige lyspunkter for menneskestorkonflikt og atomkrig.

Typisk for 1983 har vært en fortsatt negativ utvikling: flere flyktninger, hungerrammede og undertrykte, flere arbeidsledige, dårligere kår for gamle og syke, — færre midler på offentlige budsjetter med økende behov.

Den største skuffelsen er at verdens ledere fortsatt ikke har forstått Det nye testaments sentrale budskap: "GJØR MOT DIN NESTE HVA DU VENTER AT HAN SKAL GJØRE MOT DEG", men tvert om trykker Det gamle testaments ord om konsekvent gjengjeldelse: "ØYE FOR ØYE OG TANN FOR TANN" til sine bryst.

Rolf Torgersen

Annerledes kan ikke atomoprustningsvanviddet tolkes.

Begge sider hevder med krav på å bli tatt alvorlig at: — atomkrig er en kriminell handling og må ikke skje.

— motparten har et våpenteknologisk forsprang. Vi må ha likevekt.

— vi vil ikke bruke atomvåpen først.

på seg kirkeselen med dombjellekrans, og snart var vi plassert i bredsleden på vei til kirken. På storveien ble det etterhvert en hel rekke av kjøretøyer med friske hester i fullt trav. Bjeller med forskjellig klang ljommet gjennom dalen. Etter 8 km. kjøretur, var vi framme ved kirken, der hesten fikk plass i kirkestallene. Kirken ble fylt med glade kirkefolk og orgelbrus og sang klang vakkert under

kirkehvelvet. Etter gudstjenesten var det mange ute på kirkebakken som hilste på slekt og venner og ønsket god jul. Hjem fra kirken var de samme rekker av hester som stundet hjem til stallen, og vi til en god julemiddag. Juledagen gikk ellers stille og fredelig. Alle skulle være hjemme den dagen.

2. dag jul var det vanlig at nære slektninger kom på besøk til juleselskap. H

Imens går en hel verden i angst for at katastrofen skal skje, den som ingen ønsker.

87 år etter Alfred Nobels død bør vi minnes hans svar på spørsmål om han var redd for at hans oppfinnelse, dynamitten, skulle bli brukt i krig: "DET VILLE BLI SÅ ØDELEGGENDE AT DET VILLE VÆRE MENINGSLØST Å STARTE EN KRIG".

Heldigvis, hittil har aldri dommedagsprofetier slått til. Det vil heller ikke skje med George Orwells skrekkevisjon om 1984. Håpet for kommende år er at den sterkt voksende motstand mot alle former for umenneskelighet, fra tortur til apartheid og fra hungersnød til atomkrig, vokser så raskt at alle lands ledere må begynne å ta hensyn til dem enten de vil eller ikke. Reagan og Andropov er også mennesker, tror jeg.

Jeg stiller det håp til 1984 at verden får et lite glimt av en bedre fremtid, ikke minst et større håp om at mennesket har en fremtid. Mitt håp omfatter også mulighetene for å gi gamle og syke det stell og den omsorg de har krav på og de unge muligheten til å bli harmoniske mennesker med et meningsfylt liv.

Til slutt vil jeg takke for at vi Moinger får lov til å leve i en så rolig og rik del av verden. La oss samles i et ønske om at alle de millioner som ikke er like heldige får en bedre og tryggere tilværelse i 1984 enn i 1983.

Gledelig Jul og godt nytt år.

Biskop Jens Nielssøns vistitas på Modum i 1595

Jens Nielssøn (1538–1600) var sønn av en innvandret dansk skipper som døde i Oslo i 1549. Moren var norsk.

Jens Nielssøns beretninger over visitasreisene 1574–1598 såvel som hans utførlige dagboksopptegetninger fra årene 1593–1597 er rike på iakttagelser og opplysninger av mange slag og vitner om hans historiske og topografiske interesser og kunnskaper. I hele sin studentertid syslet han med naturvitenskapelige fag som botanikk, fysikk, geologi, medisin og astronomi (hvor også astrologien dengang hadde en plass). Jens Nielssøn var ikke bare en av våre mest fremragende bispes i reformasjonstiden, men også en beydelig representant for det 16. århundres humanisme.

Som energisk visitator og god iakttagere fikk Jens Nielssøn et inngående kjennskap til sitt stift, dets presteskap, borgere, adel og almue. Han hadde et skarpt blikk for mangler ved de kirkelige forhold, men hans forslag til alminnelige reformer fant bare liten støtte hos myndighetene.

"Jens Nilssøns Visitatabøger og Reiseoptegnelser 1574–1597" er utgitt 1880–1885 (Kristiania).

I 1595 kom han med sitt følge på visitas til Modum. Biskopen hadde reist fra Oslo 1. juli kl. 5 om morgenen, og

Heggen kirke var bare en liten steinkirke på 1500 tallet

han hadde med seg Christiern Skredder, Niels Lauritzen og hans sønn, en student ved navn Rasmus Mikkelsen og sin dreng Oluf Birgersen (Børgerssøn). De ble rodd til Asker, hvor bygdens sokneprest møtte frem med hester. Reisen gikk videre til Lier, hvor biskopen holdt visitas og preken 2. juli i Frogner kirke.

Om kvelden kom soknepresten på Modum, Laue Thomessøn, til Lier prestegård for å ledsage biskopen til Modum. Etter frokost reiste biskopen og hans følge dagen etter (3. juli) fra Frogner, forbi Bragernes og videre gjennom Eiker og kom til Verp. "Der ende vester i fra ½ fiering ligger Buskerud der fogeden Peder Christiernssen her Laues suoger boer."

Laue eller Lage (Lauge) som han også kalles er altså presten Lage Thomessøn på Heggen. Tradisjonen vil ha det til at han var dansk. Han var sokneprest i Modum fra

før 1576 til sin død i 1602 og gift med Ragnhild (Andersdatter). Han er avbildet sammen med sin familie på et epitafium som nå befinner seg i Drammens Museum, men som dessverre ikke er komplett. Man mener det har vært plassert i koret i kirken.

Biskopen og hans følge dro videre over en skog som kalles Mælumskogen tre fjerdinger "til it vand heder Bærsiø, som komme norden fra it vand heder Tyrj ½ fiering".

Han forteller at dette vann kommer fra Valdres, og det renner ut i "Egerelffuden" (Drammenselven) ½ fjerding nord for Buskerud. "Der staar kongens sauger som ere 3. de 2. paa det østre och den ene paa det vestre land" (ved Kongssagene). Han forteller også at ved Døvikfoss er kongens laksefiske.

Ved sørenden av Bergsjø (Vassbønn) gikk biskopen og soknepresten i båt, og biskopens dreng (Oluf Byrgerssenn) og sokneprestens sønn som het Jens, rodde båten. Først måtte de over en smal evje som var 2 pileskudd lang. Så kom de ut på selve vannet og rodde 1/4 fjerding opp under prestegården. Resten av følget red på østsiden av Bergsjø. Avstanden fra Bergsjø opp til prestegården angis til 2 pileskudd.

"Did komme (wi) ved 4. slet efftermiddag och vaare megit vaade thj det regnit den hele dag igiennom alt fra i morgens det liuste."

Om kvelden "gjorde bispen måltid" på sitt kammer,

mens de andre som var i følge spiste nede i stuen hos soknepresten.

Det fortelles at veien fra Lier til Modum er 5 mil. Men hvis man reiser "lige tuert ofuer it fiell" (de skogstreknin-ger vi i dag kaller Finnemarka), er avstanden bare 2 mil. Men "den vey far de icke gerne". For der er myrer "oc saare ond vey".

Den 4. juli holdt biskopen visitas i Heggen kirke og hørte her Laues preken. Etter bispens befaling trakterte han det evangelium "som falt i Søndags nest forgangen". Etter prekenen holdt biskopen en formaning til almuen, "effter som hand pleyer". Først talte han om Guds ords høreelse og deretter om å frykte og tjene øvrigheten. Han idømte også noen tømmerfløtere kirkestraff fordi de hadde forsømt gudstjenesten "nu paa Vor Frue dag nest forleden" og istedet hadde fløtet bord og tømmer til Brager-nes.

Her er også en omtale av kirkene. Heggen kirke er bare en liten steinkirke. Der er et lite pulpitum, smukke stoler og en prekestol. Nykirke ligger en mil sør for hovedkirken, men bare 3 pileskudd vest for Buskerud. Der holdes gudstjeneste hver fjerde søndag. Snarum kirke ligger en fjerding og en mil nordvest for hovedkirken. Der holdes også gudstjenester hver fjerde søndag. Dessuten er her ½ fjerding nord for hovedkirken en steinkirke med spir (Vike kirke). Den er øde og så godt som forfallen.

Denne dagen (4. juli) "gjorde bispens måltid" nede i stuen hos soknepresten, og der var også andre gjester: her Niels, herr Olufs svoger i Lier, herr Tjøstel Olsen (kapellanen på Eiker), Peder Buskerud (fogden), en gammel bonde fra Modum som bodde i nærheten av preste-gården, Neri Hovland og hans kone som het Astrid. Der var også tre eller fire an-

dre av herr Laues soknebønder med deres kvinner.

Dagen etter (5. juli) spiste biskopen også nede i stuen. Her var de tre prester og en bonde fra Lier, Sivert (Siuerd) som skrev brev hjem til sin hustru Anne Olsdatter og sendte brevet med herr Niels (kapellanen i Lier). Både han og kapellanen på Eiker, Tjøstel Olsen, fikk nemlig lov å dra hjem. Prestefruen på Heggen fikk en bispeskjenk, en gammel daler.

På reisen videre til Sigdal var soknepresten, herr Lauek og fogden med, samt biskopens eget følge. De red nordover fra Heggen, øst for Vike kirke, derfra 2 pileskudd til Vikersund (Østsundet), "och droge der offuer i norduest 2 pilskudd offuer".

Fra Vikersund red de ½ fjerding til Kongsrud, "paa den venstre haand ret hoss gaarden er veyen," så ½ fjerding til Hære på venstre side av veien. Etter 2½ fjerding kom de til "en gaard heder Gundhuss paa den venstre haand strax ved veyen", og videre etter ½ fjerding til Halgsem (Hilsen) på høyre side av veien. 3 pileskudd herfra i sør lå Snarumsund hvor de ble satt over elven, "1 pilskudd offuer".

Ferden gikk videre nordvestover, ½ fjerding til Byeråsen og en fjerding i sør til en bekk kalt Nesbekken. Der møtte soknepresten i Sigdal, herr Peder, frem, og presten på Heggen og fogden på Buskerud fikk tillatelse til å snu, "saa droge de tilbake igjen hiem adt".

Vike kirkeruiner i dag. Kai Hunstadbråten står i den gamle inngangen til koret. Under Jens Nielssøns visitas stod kirken, men var øde og så godt som forfallen.

Er kvinnen roten til alt ondt?

For en tid siden viste TV teatret tre kvelder på rad et stykke kalt "En annerledes historie" av Else Michelet. Det var et kraftigt angrep på kirke og kristendom. Kirken har en lenger historie enn noen annen institusjon i dette land, nesten to tusen år, og det er desverre også blitt gjort mye galt i Guds navn. Og dette skal jeg være den siste til å forsvare. Men jeg må likevel mange ganger spørre, når skal vi bli ferdig med å svare for feilgrep som skjedde for tusen år siden, og hvor mange ganger skal vi måtte be om tilgivelse uten å få det.

Saklig kritikk skal vi bare være glade for. Men det var ikke "en annerledes historie". Det var heller bevisst historieforfalskning og massiv ensidighet og propaganda. Else Michelet benyttet seg av den velkjente metoden med å trekke sitater ut av sin sammenheng, og stryke det som ikke passet for henne. Slik gjorde hun en karikatur ut av sin motpart, som hun så angrep. For eksempel, hvor i Bibelen står det at kvinnen er roten til alt ondt, som hun påsto at kirken alltid har hevdet. Bibelen sier derimot at både kvinnen og mannen er skapt i Guds bilde.

Eller hvor i Bibelen blir det hevdet at all seksuell lyst og glede er synd? Det Bibelen hevder er at den seksuelle drift er en stor gave gitt til menneskene av Gud. Men som så mye annet av det fineste Gud har skapt, så er det

få områder i livet som kan misbrukes så alvorlig som nettopp det sekseuelle. Og det skulle vel kvinnebevegelsen være de første til å innse i disse porno og prostitusjons og kvinnemishandlings tider.

Jeg vet aldri at jeg har sett noe i TV som har gjort meg så vondt. Jeg følte meg helt overkjørt av denne massive ensidigheten tre kvelder på rad. Mange seere er nokså forsvarsløse overfor så mye historieforfalskning. Men jeg tror likevel at kanskje flertallet av seerne følte seg både såret og støtt, ikke minst kvinnene som er de mest aktive i våre menigheter. Ja, hadde TV vist en slik harselering over en annen religion og kultur enn den kristne, for eksempel over fremmedarbeideres religion, så hadde vel N.R.K. blitt anmeldt for diskriminering og rasisme. Men når det gjelder landets egen kultur, så er det ikke så farlig. Og forresten, hvor i verden har vel kvinnen en friere og mer selvstendig stilling enn nettopp her i Vesten, hvor kristendommen var og er hovedfundamentet i vårt kulturgrunnlag.

Else Michelets stykke fikk en nokså blandet mottakelse i pressen, og vi siterer her slutten på Erik Egelands anmeldelse i Aftenposten:

Summa summarum var ikke dette siste skudd på kvinnebevegelsens tre i vårt kultur-livs have, morsomt nok, — den generøse sendetid tatt i betraktning. Skulle man et

øyeblikk ta løyene alvorlig, finner man kanskje en underliggende årsak til det i risikomentet ved å fare med motorsag over myter som har tusenårige røtter i sjelenes muld. Landskapet blir nokså goldt og flatt, når man ikke har annet enn kritikk og gymnasiesamfunnshumor å sette i stedet.

Farsen ble innledet med en lynskisse av kvinnen som en helhet av madonna, mor og skjøge. Så kom den stygge kristendommen og skilte dem fra hverandre.

Men så kom kvinnebevegelsen. Den gjorde kål på alle tre. Og hva lå igjen på psykoanalytikerens sofa? En nevrotisk karikatur av en mann?

Olav Jakob Tveit

Else Michelets verdenshistorie har fått varierende anmeldelser.

TV-dialog

Skaperen: Bli lys!

Else Michelet: Lys lus lus lus, lus lus lus lys. (Stikker tommelfingrene i ørene og vifter med de andre fingrene.)

Moses: For Herren din gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.

Else Michelet: Æ bæ bæ bæ, bla bla bla æ bæ bæ bæ

Paulus: Kjærligheten tåler alt, tilgir alt, overvinner alt.

Else Michelet: Blæ blæ blæ blæ blæ blæ blæ blæ.

Slekters gang

Snarum

Døpte:

- 2/10 Torgei r Saastad
- 16/10 Stine Tøien Engelstad
- 27/11 Magne Hæhre
- 27/11 Nina Skinstad

Vigde:

- 12/11 Kaare Lund Berg og Kirsten Sandberg

Døpte Heggen:

- 6/11 Anders Ruud, Olavskirken
- 13/11 Håvard Frøyd
- 19/11 Tommy Grimnes
- 27/11 Jørn Olav Wigdal
- 27/11 Øystein Hellerud

Vigde Heggen:

- 19/11 Per Grimnes og Sissel Iversen
- 19/11 Rune Martinsen og Pauline Adele Hasse

Døde Heggen:

- 20/10 Emil Kolkind, (Ruud)
- 3/11 Sofus Hofstad
- 23/11 Arne Ekholdt

Døpte Nykirke:

- 20/11 Rune Hakkim Espen Jahr Per Christian Kopperud Terum Rune Borgersen Ida Kathrine Fagervold
- 27/11 Else Marie Hellerud (Åmot)
- 2/12 Anne Helen Andersen Øystein Knive Carlsen

Døpte Vestre Spone:

- 30/10 Margit Ødenes

Vigde Nykirke:

- 29/10 Hans Ole Klægstad Røed og Guri Evju
- 12/11 Osvald Stensrud og Bente Olsen

Døde Nykirke:

- 4/11 Anna Mathilde Lerskallen (Åmot)
- 15/11 Karoline Antonette Sønju
- 17/11 Kristian N. Warhuus

18/11 Margit Alvilde

Markussen

18/11 Marinius Gulliksen (Åmot)

23/11 Hanna Johansen (Åmot)

Følgende annonsører støtter utgivelsen av Modum Menighetsblad:

	ERLING HOVDE RØRLEGGERFORRETNING
Modum Bads Nervøsanatorium 3370 VIKERSUND	Vikersund begravelsesbyrå Telef. 78 74 20 Privat 78 73 65
HAUK SPORT A.S DRAMMEN	INSTITUTT FOR SJELESORG (Dr. Einar Lundbys Stiftelse) 3370 VIKERSUND
	BUSKERUDBANKEN A/S VIKERSUND - ÅMOT
ÅMOT FARVEHANDEL TLF. 85 41 05 - 3340 ÅMOT	CASPERSENS TRYKKERI AS
MODUM KOMMUNE	VIKERSUND FOTO 3370 VIKERSUND
GRAND AUTO A.S TEXACO - FORD 3360 GEITHUS	ELLE MER MAT FOR PENGENE
Fongaard BAKERI og KONDITORI	MODUM SPAREBANK VIKERSUND - GEITHUS - ÅMOT
GRAVMONUMENTER INSKRIPSJONER ORDNES Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27	VANGEN'S BOKHANDEL Åmot Bok- og Papirhandel
FARVE OG MILJØ 3370 VIKERSUND	A. L. THERKELSEN
INGER PARFYME	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 74 65
VIKERSUND BAD	HARPESTRYKEN KURSTED 3371 VIKERSUND
IVAR ÅSHEIM	VIKERSUND BILSERVICE 3370 VIKERSUND
SØNSTEBY A/S THON & BERG EFT	FOSNÆS SAG & HØVLERI 3360 GEITHUS

Juleaften på Menighetssentret

Det er i år fjerde gang vi kan ønske velkommen til å feire juleaften på Menighetssentret, for alle som har lyst til å være sammen med en større flokk enn vanlig. Det kan være familier, eller enslige, unge og eldre. De tidligere år har det vært ca. 25–30 stk som har vært tilstede. Programmet blir som før, med julemiddag, gang rundt juletreet, servering av frukt og knask, kaffe og kaker. Underholdning av forskjellig slag blir det også. Vi starter opp kl. 17.30, som før, slik at de som vil kan gå i kirken først. Billetter á kr. 50,— blir lagt ut hos Salvesen i Vikersund. Hvis noen trenger skyss, si fra om det ved kjøp av billetter.

En komite fra Heggen diakonat har vært i sving en stund for å planlegge dette. Men vi trenger hjelp nå i innspurten. Er det folk i menig-

heten eller andre som vil tilby sin hjelp til pynting lille juleaften, eller og være med på selve juleaften, så ring 78 79 11 eller 78 79 39, Grøslund. Vi satser på at dette skal være en stor-familiefest, der alle som har lyst kan få hjelpe til.

Vel møtt!

Hilsen arrangement
komiteen.
Heggen diakonat.

Minnegave

Ved begravelse ser vi av og til at det blir bedt om en gave til en eller annen sak istedenfor blomster og kranser. Jeg tror mange opplever dette som noe meningsfylt. Er en død av kreft, f.eks. gir det mening å gi en gave til bekjempelse av kreften. Dersom vi skal gi en slik gave, kan den gjerne legges sammen med et kort med en personlig hilsen.

Noen ganger er det ingen spesiell sak som peker seg ut. Hvorfor ikke tenke på kirken? I de fleste kirker trengs nytt utstyr og inventar. Vi får ikke alt fra kommunen! Eller en gave til det arbeidet menighetsrådet driver. Altfor ofte setter pengemangel stopper for ting vi skulle gjort. Eller Kirkens Nødhjelp som driver et omfattende nødhjelps- og utviklingsarbeid.

Der er mange muligheter. Spør presten eller en i menighetsrådet.

Loppemarked på Vaaraa n.

Før jul var det loppemarked på Vaaraaen. Loppene gikk lett unna, og mange tusen kroner kom inn til Geithus Menighets-senter. Og det trengs også. Oppussingen har kostet mye, men så er det da også blitt veldig fint og koslig Vaaraaen har mange aktiviteter. Og det virker også som at gudstjeneste besøket har tatt seg opp der i det siste. La oss støtte opp om Vaaraaen.

Mye sang og musikk i kirkene i julen.

Konserter:

Søndag 18 des. kl. 18 kommer Ullerål pikekor fra Hønefoss og synger julen inn i Heggen. Koret har vært her i Modum et par ganger før, men aldri i Heggen

For 4. året på rad komme St. Johannesguttene til Olavskirken. De synger på nyttårsaftnen kl. 15. med sin dirigent Svein Bruun. Det er en stemningsfull og fin opplevelse å få høre dem.

Under gudstjenesten på julaften deltar Geithus musikkorps i Heggen, og Snarum musikkorps i Snarumkirke. 1. juledag synger Syslekoret i Snarum kirke, Vikersund mannskor i Heggen, og Åmot mannskor i Nykirke. 2. juledag spiller Drolsum musikkorps i Ruud kapell, og Syslekoret synger i Vestre Spone. Også håper vi at du kommer og synger med i alle de fine gode gamle julesalmene. Da blir det julestemning!

Menighetsbladet ønsker alle sine lesere gledelig jul og godt nyttår.

Velkommen til kirke !

18. des — 4.s. i advent
Eikvang kl. 10 — Mamen.
kirkekaffe
Vaaraan — Rødberg
Olavskirken — Knudsen

24. des. — julaften
V. Spone kl. 15 — Mamen
Ruud kl. 15 — Tveit
Gulsrud kl. 15 — Rødberg
Heggen kl. 16.15 —
Rødberg
Nykirke kl. 16.15 —
Mamen
Snarum kl. 16.15 — Tveit
Olavskirken — Dahl

25. des. — Juledag
Heggen — Rødberg
Høytidsgudstj
Nykirke — Mamen
Høytidsgudstj.
Snarum — Tveit
Høytidsgudstj.
Olavskirken — Høydal

26 des. — 2. juledag
V. Spone — Tveit
Ruud — Rødberg
Gulsrud — Mamen

31 des. Nyttårsaftnen —
Knudsen kl.-23.15

1. jan — Nyttårsdag
Heggen — Knut Knudsen
Nykirke — Mamen
Snarum — Tveit

8. jan — Kristi
åpenbaringsdag
Heggen — Mamen
Åmot — Rødberg
Olavskirken —

15. jan — 1. s.e.kr.åp.
Nykirke — Rødberg
Vikersund Men. senter —
Tveit
Olavskirken kl. 19.30 —
Knudsen og Engedal. Freds-
gudstjeneste

22. jan — 2. s.e.kr.åp.
Heggen — Tveit
Snarum — Rødberg
Vestre Spone — Mamen
Olavskirken —

29. jan — 3. s.e.kr.åp
Nykirke — Mamen
Ruud — Tveit
Olavskirken —

5. feb. — 4. s.e.kr.åp.
Heggen — Rødberg
Snarum — Tveit
Åmot — Mamen
Olavskirken —

12. feb. — vingårdssøndag
Nykirke — Mamen
Vaaraan — Rødberg
Gudstjenesten begynner kl.
11 når ikke annet er angitt.
Se også annonser i Dram-
mensaviseen hver fredag.

*Vel møtt
til julens
gudstjenester*

